

KUSPI

BACK TO SKUUL!

NRO 4/10

Julkaisija

Oulun
Hammaslääketieteen
kilta ry

Toimittajat

Maiju Varimo
Pekka Mehtälä
Ilkka Mehtonen

Tämän lehden kirjoittajat

Jaakko Anttila
Heidi Halonen
Mika Lehtinen
Ilkka Mehtonen
Pekka Mehtälä
Wilma Raja
Timo Ruotsalainen
Maiju Varimo

Kannen kuva

Mikko Walamies

Taitto

Ilkka Mehtonen

kuspi@ohlk.fi

www.ohlk.fi

Pääkirjoitus

Kesä on ohi ja syksy saa, tästä se vuosi taas aukeaa, mutta miten ja millä resursseilla?

Tämä on ollut kuuma peruna niin opiskelijoiden kuin opettajienkin keskuudessa. Kesällä vielä luulin, että syy on opetuksen suunnittelijoiden ja laitoksen johdossa, mutta nyt syksyn asiaa katseltuani voin vain todeta, että olemme opettajiemme ja laitoksemme kanssa yhdessä kelkassa. Opetushenkilökuntaa vaaditaan vähentämään säästösyistä, mutta jo äärimmillen venytetty opetushenkilökunta ei kestä vähennyksiä. Asia vietiin laitoksen johdon puolelta takaisin päättäjien luokse miettimään asiaa uudelleen.

Tilannehan on se, että ennennäkemättömän suuri kurssi on edennyt klinikkaan ja melkein kaksinkertainen opiskelijamäärä hyvin opettajaintensiivisessä opintoohjelmassa on äärirajoilla jo tämänhetkisen paineen alla, nyt pitäisi vielä vähentää opetushenkilökuntaa.

Vaikka välillä tuntuu, että olemme yhdessä opettajia vastaan. Opettajat juonivat hankalat koekysymykset joita me sitten yritämme selvittää epätoivoisesti. Henkilöpolitiikka-asi-

assa olemme kuitenkin asian samalla puolella. Yhdessä yritämme pitää koulutuksen tasosta kiinni ja saavuttaa parhaan mahdollisen taidon ja tiedon työelämäämme lähtiessämme. Hammaslääketieteen laitokselle on nyt "korvamerkitty" resursseja joista saamme pitää kiinni vielä tulevaisuudessa kynsin hampain. Mieleen nousee lähinnä ne aikaisemmin mainitsemani lukukausimaksut, joiden tuloilla opetushenkilökuntaa voidaan pitää töissä vielä tulevaisuudessakin. Onneksi näin ei toimittu ainakaan tällä kierroksella.

Kirjasto on mennyt, remontti alkaa kunhan alkaa laitoksella, parityöskentely tulee olemaan tulevaisuudessa ruuhkien selvityskeino, opiskelijoiden aikahan on ilmaista. Syksyn haasteisiin ei siis kuulu vain opintojen onnistunut suoriutuminen vaan olellisena osana on killan ja opiskelutovereiden kanssa hyvän yhteishengen ylläpito. Kiltamaksun aikakin on käsillä, sillä pienellä rahalla pidetään yllä opiskelijoiden yhteisiä palveluita kuten kiltahuonetta, missä ne koulupäivätkin kuluvat kivasti. Hyvää syksyä ja pidetään laitoksen kanssa yhtä!

Pekka Mehtälä

© Dolph Wilkens
FreePhotosBank

- 6 Puheenjohtajalta**
Kesä on mainiota aikaa esimerkiksi hammashoitajan ammattiin tutustumiseen.
- 7 Hampaalainen esittäytyy**
Vuorossa Antti Mäntysaari.
- 8 Kesän kandi mä oon**
Maiju Varimo kertoo kesäkandikokeuksistaan.
- 10 OL i Tromsø**
Matkakertomus odontologisista peleistä.
- 15 Vanhoja hammaslääketieteellisiä arvoituksia**
- 18 SHOL**
Suomen hammaslääkäriopiskelijain liitto tutuksi.
- 20 Mediverkko-turnaus**
Denttarit osallistuivat jopa kahdella joukkueella perinteiseen syysturnaukseen.
- 22 Matkalla Triestessä 2010**
Pekka Mehtälä osallistui hammaslääketieteelliseen konferenssiin Italian Triestessä.
- 24 Hammaslääketieteen laitoksen Radio Jerevan**
- 27 Denttarihuumoria**

Puheenjohtajalta

Terve vaan kaikki Kuspin lukijat! Vaikka kesä tuntuukin hyvin kaukaiselta nyt, kun ensilumikin on jo maahan laskeutunut, ajattelin vielä palata kesän tapahtumiin. Oma kesäni meni nopeasti ja välillä todella helteisissä merkeissä hammashoitajan pestiä hoitaessa. Itse koin hammashoitajana toimimisen erittäin opettavaiseksi antoisaksi.

Kolmannen vuoden jälkeen oli jo jonkinlainen käsitys eri toimenpiteistä ja instrumenteista, mutta suorituksia vain muutamia. Kesän aikana pääsin seuraamaan kaikkiaan kahdeksan eri hammaslääkärin työskentelyä. Jonkun kanssa olin vain päivän, jonkun kanssa taas reilun viikon. Saman hammaslääkärin kanssa työskenneltäessä olisi työ varmasti ollut jouhevampaa, mutta näin näki paljon enemmän. Jokaisen työskentelytavat enemmän ja vähemmän erosivat toisistaan ja jokaiselta oppi joitain niksejä, joita varmaan käyttää myöhemmin itsekkin.

Kesän aikana koki monta ahaa-elämystä. Aaa, tuolla tavalla muovia täppäämällä voi välttyä korjauskaviteeteilta. Aaa, tuolla tavalla sen hampaan saa oikeasti irtoamaan. Olihan ne toimenpiteiden tekemiset nähnyt joskus fantomissa, muttei millään ollut pystynyt sisäistämään kaikkea kerralla ja niin kovalla tahdilla kuin mitä kolmannella kurssilla uutta asiaa tulee. Prekliinikot tulette kovan tahdin vielä huomaamaan.

Hammaslääkäri ja hammashoitaja ovat hyvin tiivis työpari. Hammaslääkärin olisi myös tärkeää tietää, mitä kaikkea hammashoitajan työhön kuuluu. Ei voi olettaa, että potilaan lähdettyä voi ottaa heti seuraavan potilaan. Potilasvaihtoon menee oma aikansa, jotta hyvä hygienia voidaan taata ja tavarat ovat saatavilla, kun niitä tarvitaan.

Harjoittelun suorittaminen hammashoitajana olisi varmasti hyvin hyödyllistä hammaslääkäreille. Toki sen lisääminen jo nyt hyvin tiiviiseen opetusohjelmaamme on varmasti mahdolltomuus. Siksipä suosittelenkin lämpimästi nuoremmille kurssilaisille hammashoitajan kesätöitä, mikäli vain sellaisia on tarjolla. Se on ainutkertainen mahdollisuus päästä seuraamaan kollegoiden työskentelyä, koska valmistumisen jälkeen mahdollisuudet tähän ovat minimaaliset.

Tsemppiä syksyyn :)

Heidi

Hampaalainen esittäytyy

Kuka?

Antti Mäntysaari

Mistä?

Haapavedeltä

Miksi?

Vahingossa varmaan, niinhän ne parhaat asiat aina tapahtuu!

Ikä?

26, henkisesti lähestyn rip-pikouluikää vielä tämän vuosikymmenen aikana

Kasti?

4d: opiskelijasta superpor-variksi viidessä vuodessa

Harrastukset?

Jalakapallo, jumputusmuusiikki, nuukkeri.

Mitä muiden ei kannata kokeilla?

Hoitopöydältä päälleen putoamista, naamalla asvaltijuoksua, sormien sirkkelöintiä, lihaliemikuu-tioiden syömistä suklaana.

Kysymys edelliseltä haastetellulta Matilta Immoselta: **Antti, montako kanavaa sinä olet laajentanut?**

Yritys on ollut kova jo vuosien ajan. Erikoisuutena kanavan täyttö kairaamisen yhteydessä yhdellä hoitokerralla! Sanoisin toistastaa, totuus voi olla aivan toinen.

Haastan: Henri Kaprio

Kymmys Henrille: Mikä on maailmankaikkeuden kaikkien aikojen paras vitsi?

Kesän kandi mä oon

Sovin kandikesän töistä jo hyvissä ajoin joulukuussa. Keskityn kevään ajan saamaan suoritteita kasaan niin klinik-kasalissa kuin yliopistonkin puolella. Vapun juhlintojen jälkeen saan yllättävän puhelun, jossa pahoittelujen lisäksi kerrotaan, ettei minulle olekaan tarjolla sovittuja töitä ja saan neuvoksi etsiä uutta kesäkaupunkia. Kaivan kiltahuoneen laatikosta kandimuistion kätteeni ja avaan terveyseskuksien tiedot sisältävät sivut. Pistän silmät kiinni ja tökkään kynällä kohti ensimmäistä puhelinnumeroa. Päivän aikana soitan useampaan paikkaan ja yllätyn täysin, kun moni ylilääkäri lupaa palata asiaan piakkoin. Paniikki kesätöiden kohtalosta hälvenee seuraavan päivänä, kun saan kutsun saapua Kuopioon kesäkandiksi. Toukokuun lopun helteiden helliessä oululaisia, minä istun kuuntelemassa luentoja tieteellisestä viestinnästä ja kirjoitan rästiesseitä ortodontiasta. Vihdoin ja viimein, paria päivää ennen määräaikaa, kaikki suoritteet ovat kasassa ja voin siirtää ajatukseni ja laukkuni kohti kalakukkomaata.

Urani kesäkandina alkaa vauhdikkaasti heebe-li kourassa. Kirurgin seuraaminen johtaakin ensimmäisten toimenpidekoodien kirjaamiseen omilla tunnuksillani. Olen täysin hukassa sokkeloisessa hoitolassa, jonka 29 hoitohuoneen työntekijöistä en ensimmäisen päivän jälkeen muista nimeltä enää ketään. Tutustun uuteen, väliaikaiseen hoitajaani, joka vaihtuu seuraavalla viikolla. Katson potilaslistan ja kirjaan kaiken tunnollisesti ylös. Puolentoista tunnin ajat potilasta kohden tuntuvat lyhyiltä verrattuna koulussa käyttämäni aikaan tuherhtaessani yksin ja odotellessani opettajia.

Ensimmäisen oman oikean potilaan kohdalla jännitän niin kovasti, ettei pora meinaa pysyä kädessäni. Päivän mittaan jännitys hälvenee ja loppupäivästä joudan jopa pyörittelemään peukaloitani. Silti illalla peiton alla kuunnelllessani naapurissa sijaitsevalta ABC:ltä kantautuvia kaasutuksia, mietin, olenko tähän kaikkeen aivan valmis. Kauhuskenaariot pyörivät yöllä mielessäni ja aamulla olo on kuin en olisi työpaikalta poistunutkaan.

Toisella viikolla vaihdan työhuonetta ja uuden unitin lisäksi saan kaverikseni maailman parhaimman hoitajan. Kun sormeni uhkaa mennä omaan suuhun, hoitaja opastaa minua toimenpiteen teossa, ehdottaa katsomaan ongelmaa toiselta kantilta ja vaivihkaa hivuttaa hoitotuolin alta oikeat aineet ja välineet kouraan. Päivän jälkeen hän jaksaa jäädä kuuntelemaan huoliani ja ajatuksiani työstä. Aamulla hän on hymyssä suin vastassa ja perjantaina hän kantaa kahvitunnille pullan minullekin.

Ainoana kesäkandina olen erikoisasemassa koko hoitolassa. Oven takana käy päivittäin useampi ihminen kysymässä pärjääkö varmasti. Koko kesän ajan minulla on vähintäänkin kaksi ohjaajaa, joita konsultoin ahkerasti ja joiden kanssa pidän palaveria viikoittain. Omassa aulassani eri erikoisalojen edustajia löytyy parodontologiasta radiologiaan, joten en jää ikinä yksin ongelmieni kanssa.

Kesän myötä hoitoajat lyhenevät ja itsetunto- ni sekä osaamiseni hammaslääkärinä kasvavat. Heinäkuun helteet pukkaavat hikeä pintaan

muualla kuin ilmastoidussa hoituhuoneessa- ni. Potilaat istahtavat tyytyväisenä hammaslääkärin penkkiin, ”Täällä on ihanan viileää”, ja unohtavat samalla olevansa kandidaatin kä- sittelyssä. Pelkoni ennakkoluuloisia potilaita kohtaan ovat aivan turhia, potilaat kohtelevat minua kuin oikeaa hammaslääkärää. Kesän lopussa alan itsekin uskoa kykyihini: sisäinen hammaslääkärini puhkeaa täyteen kukkaansa ja uskon ensimmäistä kertaa olevani oikealla alalla.

Kesä on ohi yhtä nopeasti kuin se tulikin. Vuosisadan helteiden lisäksi jää se mieleeni mukavimpana ja opettavaisimpana kesätyö- kesänä. Selviän sittenkin kaikesta, nautin ja viihdyn työssäni. Viimeisenä päivänä kyyne- leet kohoavat silmiini ylihammaslääkärin kau- niista sanoista. Tänne voisin palata uudestaan- kin. Pakatessa kassiani ja kerätessä kamojani löydän vielä kiitoskortin potilaaltani: ”Olet maailman paras hammaslääkäri!”

Maiju Varimo

OL i Tromsø 2010

Oletko sinäkin aina ihmetellyt, että mitkä odontologiset pelit?
Tänä vuonna kaksi neljännen vuoden sankaritarta päätti ottaa niistä selvää.

Termistöä:

OL = odontologiske leker (norska)

OS = odontologiska spelen (svenska)

banquett = viimeisen illan odontofiilikastajaisia muistuttava juhla

Ruotsin testi:

OS - Arrangeras varje år i regi av en av Nordens stolta tandläkarhögskolor. Man tävlar i utvalda lekar/sporter mot de andra skolorna. På spelens sista kväll koras det en vinnare vid en galamiddag och nästa års arrangör utses.
(<http://www.ofsthlm.se/traditioner/>)

1. Matkapäivä

”Vihdoin matkalla!”

Matkatavarat oli pakattu ja banketti-mekko vielä viime hetkillä ostettu 23.9.2010 klo 14:01, jolloin pahamaineinen citymaasturi kiihdytti kepeästi moottoritiele Oulusta pohjoiseen kyydissään kaksi OL-neitsyttä. Matkaa oli edessä 750 km, joista 600 km taittuisi jo samana päivänä aina vain harvenevan asutuksen keskelle, koska riemukkaiden seikkailijoittemme suunnitelmassa oli yöpyä Kilpisjärvellä. Illan pimetessä tie kapeni kapenemistaan. Kilpisjärveä lähestyttäessä suo levittäytyi ympärillä ja tunturit nousivat mustina horisontissa. Lapin autius hämmästytti matkalaisia ja vaikeudet d.47:n juurihoidossa pyyhkiytyivät mielestä.

2. Matkapäivä

”Brrrrr, it’s cold up here!”

Amun valossa ylväs Saana-tunturi täyteni aamiaishuoneen näköalaikkunan. Nelivedosta oli kerrankin hyötyä, kun yöllä pakastumaan ehtineestä alaspäin viettävästä parkkeerausalustasta piti päästä pois. Aamu oli yhtä hiljainen kuin matkan etenemisnopeus, jota usva hidasti huomattavasti. Norjan raja ylittyi ja tunturit kohosivat korkeammiksi. Pysähdys professori Leo Tjäderhanen suosittelemalla Rovijoen putouksella sai klinikkasalin tuntumaan vain kaukaiselta unelta.

Tie mutkitteli lähemmäksi Tromssaa ja seutu muuttui asutummaksi. Tromssassa paistoi aurinko. Keskuskatua reunustivat söpöt puiset talot ja mäet olivat sitä laatua, että olipa hyvä, että oli neliveto! Parkkeeraus tuotti hieman hankaluuksia ja kun paikalliset olivat jo ehtineet peruutusavuksi, kandimme taipuivat laittamaan auton hotellin autotalliin, maksoi

mitä maksoi.

Päivä kului Tromssaa ihastellessa ja ennen illan paraatia urheat matkalaisemme päättivät nauttia hotellin kymmenennen kerroksen saunan iloista. Saunassa tapahtui ensimmäinen kosketus toisiin OL-osallistujiin. Ensivaikeutelmaksi tukholmalaisista jäi hyvin avoin ja positiivinen kuva.

Illan paraatia Oulun joukkue odotti pelon sekaisin tuntein. Kulttuurishokki olikin valtava, kun viisikymmenpäinen hammaslääketieteen opiskelijajoukkio valtasi Tromssan kadut huutaen ja laulaen ja meluten, tromssalaiset keijupuvuissaan, ruotsalaiset myssyissään ja bergeniläiset aina hienoina, mustissa puvuissa. Todistettu myös kuinka tuntematon malmöläinen hammaslääkäriopiskelija ryntäsi halamaan ja valokuvaamaan itsensä tromssalaisen ohikulkevan keski-ikäisen naisen kanssa.

Ilta jatkui bussikuljetuksella n. 5 km:n päähän keskustasta, vasta vuonna 2003 (?) rakennetulle Tromssan hammaslääketieteen laitokselle, jonka aulassa illan avajaisjuhlat vietettiin. Laitos oli moderni lasinen viisikerroksinen rakennus ja korkea aula avautui ylimpiin kerroksiin saakka. Aulaa reunustivat ryhmätyötilat, joiden seinillä koreili tyylieltyjä kuvia hammasharjoista, -lankapaketeista ja instrumenteista. Oululaiset huokasivat ihastuksestaan.

Kuljetus takaisin hotellille oli vasta kahdelta yöllä ja vielä rättiväsyneenä nukkumaan mennessä soi päässä tukholmalaisen tsemppauslaulu: ”Brrr, it’s cold up here! Do we have any from Stockholm in the atmosphere? I said brrrrrrr...”

3. Matkapäivä

Rebusrun

Uusi päivä, uusi naama, sananlaskua mukaillen. Upeaa Tromssan klinikkaa ei muuten olisi sen enempää esitelty, mutta ahkerat matkalaisemme olivat omatoimisesti sopineet erään tromssalaisen opiskelijan, Ingvildin kanssa, että hän tulisi näyttämään laitosta aamulla. Ylös siis ja navigaattori päälle. Hienoisen hukkaan joutumisen ja lopulta raa'an pohojalaasen mutkien oikaasemisen (pyörätien) kautta, auto nökötti hampaan laitoksen edessä. Uteliaat kandimme ehtivät jo ängetä klinikkasaliin ja tavata islantilaisen opettajan, joka esitteli salia innokkaille, ennen kuin Ingvild nappasi suojattinsa fantom-salista. Ingvild kertoi Tromssassa olevan lähinnä ulkomaalaisia opettajia, suurin osa Ruotsista ja Suomesta, koska norjalaisia hammaslääkäreitä on vaikea houkuttaa pohjoiseen. Tromssan hammaslääketieteen laitos onkin avattu vastaamaan Pohjois-Norjan suureen hammaslääkäritarpeeseen. Tromssassa opiskelijat hoitavat kokonaishoitopotilaita kuten Oulun klinikallakin ja opiskelu rakentuu suunnilleen samoin, joskin Tromssassa on tapana viettää neljännen vuoden syksy terveyskeskuksissa työskennellen eri puolilla Pohjois-Norjaa, vastaten suomalaisten opiskelijoiden kandikesää. Kun Oulun kandit pitivät ajatusta kauhistuttavana, Ingvild sanoi tavan olevan lähinnä opettavainen, rutiiniakin kertyy. Klinikkasalissa yksi opettaja vastaa kuudesta opiskelijasta, kun taas terveyskeskuksessa yhtä vastaavaa hammaslääkäreitä kohden on vain yksi tai kaksi kandia.

Hotellille palattuaan Oulun kandit saivat alkaa valmistautua päivän ohjelmaan, Rebusruniin. Juttu paljastui Amazing Oulu –tyyppiseksi kisaksi, jossa vierailtiin mm. olutpanimossa,

arktisessa museossa ja Tromssan modernissa kirjastossa. Tehtäviä oli pantomiimista tietovisoihin. Oulun joukkue sai pienuutensa johdosta liittyä jo kiintymiinsä tukholmalaisiin. Joukkue ei ollutkaan aivan ruotsalainen, kun Ylitorniosta kotoisin oleva Sofia puhui suomea ja ahvenanmaalaisena Dick (niin) on oikeastaan suomalainen. Periaatteessa. Hassua oli.

Illalla bileet paikallisessa Kaarlenholvissa, Amundsenilla.

4. Matkapäivä "the Day"

Tämä on se päivä, jonka takia tänne asti on tultu. Tänä päivänä kisataan Odontologiske leker! Aamulla ostosteltiin tuliaisja ja yhden maissa kokoonnuttiin hotellin edessä. Matka kisapaikalle Valhallaan sujui kävellen, mutta ensimmäisen illan paraatin uhosta ei ollut enää paljoakaan jäljellä. Oulu sai taas olla Tukholman joukkueesta ja puolet Oulun joukkueesta sai tukholmalaisen tunnusmerkkin, vaaleanpunaisen pipon. Pelit alkoivat meloninsyöntikisalla, joka hiukan hämmästytti suomalaisia tutkimusmatkailijoita. Pian kuitenkin alkoi oikea urheilu, kun Tukholma kamppaili Malmöta vastaan joukkuepolttopallossa ja voitti, eikä oululaisten osuutta pelin lopputuloksessa sovi väheksyä. Päivä jatkui mm. lampaan jalan heitolla (kylä, semmoinen limainen lihaköntsä) ja päättyi seitsenosaiseen hassutteluviestiin.

Illalla stressihormonitasot nousivat pilviin Oulun neitojen miettiessä, onkohan nyt tarpeeksi hienot vaatteet ja meikki ja tukka ja apua! Lyhyempää olisi pitänyt olla ja enemmän lakkaa.

Illan ohjelmasta valtaosa valui valitettavasti ohi suomalais-ugrialaisten korvien, kun puheet pidettiin norjaksi. Välillä ihmiset myös hyppivät pöydistä ylös ja huusivat: ”Bordskål!” ja silloin juotiin. Sen suomalainenkin oppi nopeasti. Myös monia sitsikulttuurista tuttuja tapoja harrastettiin illan aikana. Väärinkäsityksiäkin ilmeni, sillä suomalaiset tutkijanalkumme olivat väsänneet ”Presentation of your faculty” -ohjelmanumeroksi Power Point -esityksen. Kun tukholmalaiset esittivät lavalla huikkeen tanssishow’n ja bergeniiläiset kävivät miesvaltaisimmalla joukkueellaan hyppimässä siellä puolialasti, alkoi oululaisenkin päässä raksuttaa. Onneksi Power Point sai kuitenkin hyvä vastaanoton. Vai liekö yleisön hurmannut oululainen charmi...

Ja ai niin, kuka voitti? Olisikohan se ollut Oslo. Ensi vuoden pelit järjestetään Malmössa.

5. Matkapäivä

”Nästa är Malmö! En gång till Malmö!”

Kun vielä aamiaisella törmäsi muutamaan KOL-kaveriin ja heidän jättämisensä sai aikaan haikean olon, ei voinut muuta kuin sanoa itselleen: Ensi vuonna Malmööseen!

Tule mukaan.

Riina Rytivaara & Anniina Haro

Vanhoja hammaslääketieteellisiä arvoituksia

Edestakaisin kulkee, paikaltaan ei pääse.
-Kandi odottamassa opettajaa boksiin

Isä irri, äiti ärri, minä itse karvapörri.
-Leo Tjäderhane

Mikä kasvaa talvella, ei kasva kesällä, kasvaa latva alaspäin?
-V-käyrä

Sillä on rautaiset hampaat, puinen ruoka, mikä se on?
-Oikomishoidon potilas joka ei osaa lopettaa tikkujäätelön syömistä ajoissa

Tuli ukko Pohjolasta, tuli hyisen turkin kanssa, teki sillan joka joelle sekä järvien selille. Niitä ei polta vihollinen, ei kuormat kallistele, vaan lahoavat puolen vuoden päästä.
-Proteetikko joka ei kariologiasta perusta

Yhden miehen mieli, yhdeksän miehen voima.
-Paakkasen Juki

Sokea näki jäniksen, rampa otti sen kiinni ja alaston pisti tas-
kuunsa, mikä se on?

-Runollinen kuvaus Effican kehityshistoriasta

Hakee, hakee, eikä soisi löytävänsä?

-Juurihoitodemo

Kirppu metsään menee, ei tuhannella hevosella kotiin saada?

-Streptococcus Mutans

Omiaan on pirtti täynnä, eikä tunne puoliakaan?

-Prekliinisen vaiheen sekakurssit (123 yleisellä ja 55 hampaalla
2010..)

Valkia pelto, siemenet mustat. Kylvää ken taitaa?

-Amalgaamitäyte

Kolmekymmentä valkoista hevosta

punaisella kukkulalla,

toiset yllä toiset alla

nirskuttavat narskuttavat,

ja sitten nauttivat levosta...

-Kp/kp

Hengissä hengittämättä,

kylmempi kalman kättä;

ei koskaan janoinen, juo vain aina,

eikä haarniska paljon paina...

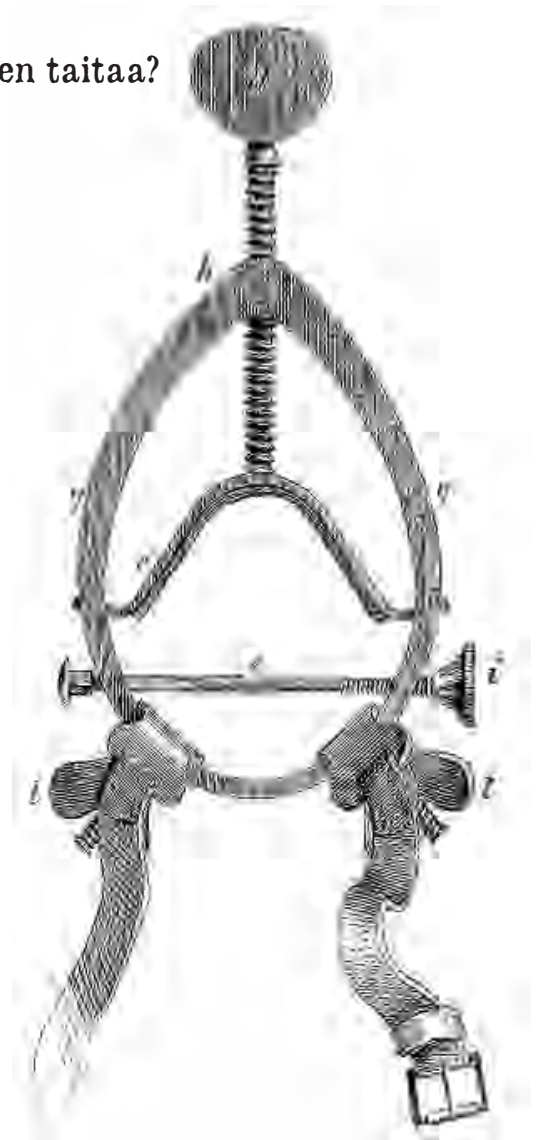
-Teekkari vappuna

Neljä antaa, neljä kantaa, kaksi

näkee, kaksi kuulee, kaksi vaaran

torjuu ja yksi takana töröttää?

-Erikoissairaanhoidon hoitoketju

Valkoinen maha, keskusta kuin kultaa.

-Inlay-täyte

Keskellä autiomaata makaa alaston kuollut mies, tikku kädes-
sään. Mitä on tapahtunut?

-Ihan normaali kurssiexcu.

Osaa piirtää, mutta ei tiedä, mitä piirtää.

-Kandi suunnittelee protetiikkaa

Nielen ja nielen, mutta en tule kylläiseksi.

-Tehoimu

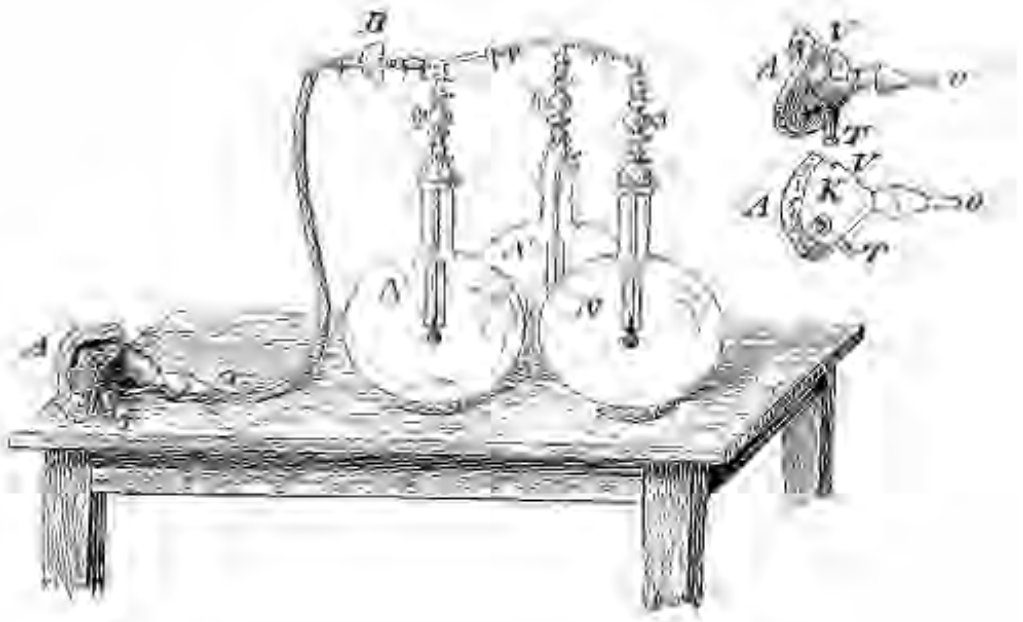
Se on minun omani, mutta toiset käyttävät sitä enemmän kuin
minä.

-Kahvikuppi kiltahuoneella

Minulla on lehmä, mutta ellen tartu sitä hännästä, se ei syö
ruohoa.

-Ultraäänilaite

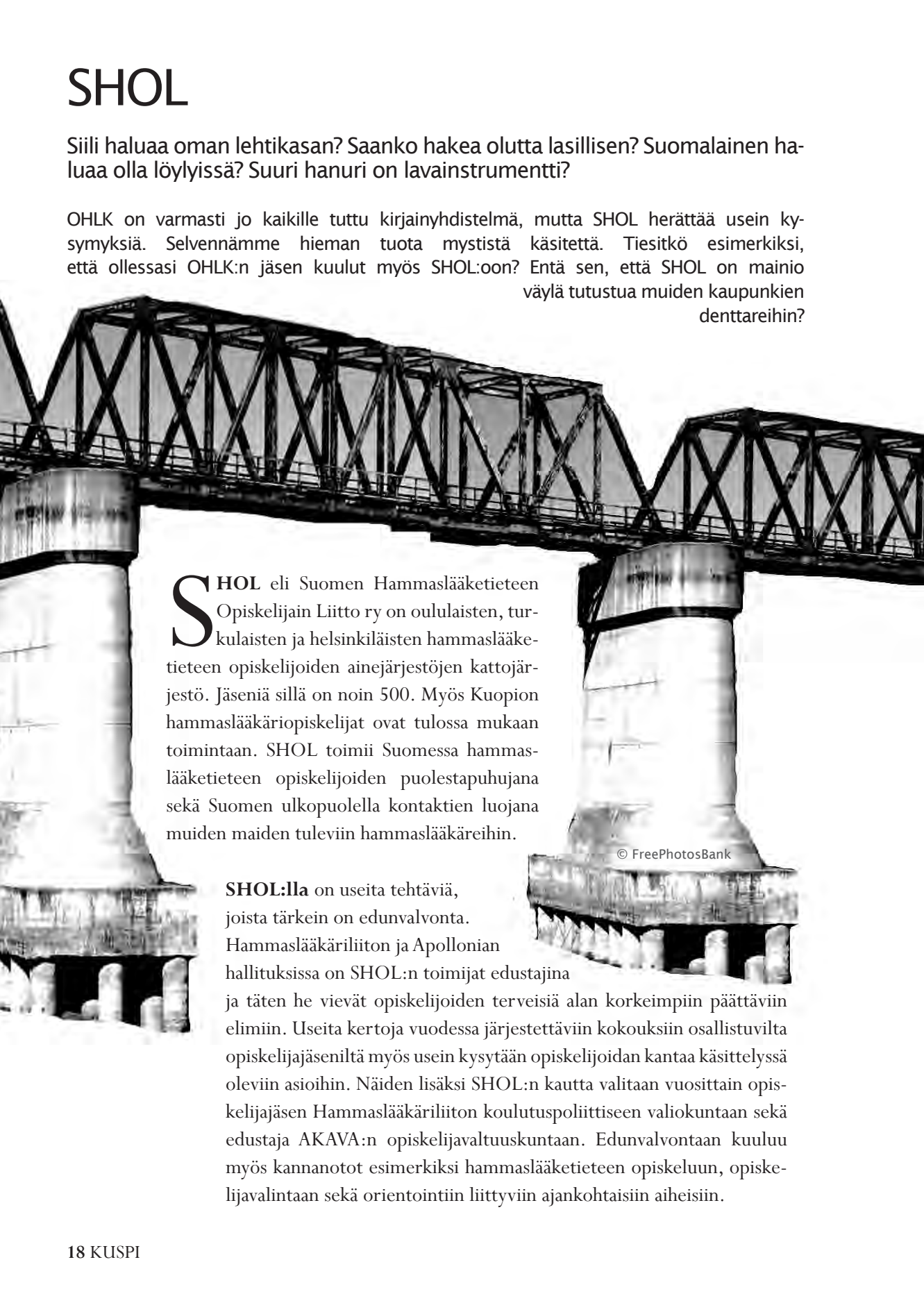
Mika Lehtinen
Timo Ruotsalainen

SHOL

Siili haluaa oman lehtikasan? Saanko hakea olutta lasillisen? Suomalainen haluaa olla löylyissä? Suuri hanuri on lavainstrumentti?

OHLK on varmasti jo kaikille tuttu kirjainyhdistelmä, mutta SHOL herättää usein kysymyksiä. Selvemmälle hieman tuota mystistä käsitettä. Tiesitkö esimerkiksi, että ollessasi OHLK:n jäsen kuulut myös SHOL:oon? Entä sen, että SHOL on mainio väylä tutustua muiden kaupunkien denttareihin?

SHOL eli Suomen Hammaslääketieteen Opiskelijain Liitto ry on oululaisten, turkulaisten ja helsinkiläisten hammaslääketieteen opiskelijoiden ainejärjestöjen kattojärjestö. Jäseniä sillä on noin 500. Myös Kuopion hammaslääkäriopiskelijat ovat tulossa mukaan toimintaan. SHOL toimii Suomessa hammaslääketieteen opiskelijoiden puolestapuhujana sekä Suomen ulkopuolella kontaktien luojana muiden maiden tuleviin hammaslääkäreihin.

SHOL:lla on useita tehtäviä, joista tärkein on edunvalvonta. Hammaslääkäriliiton ja Apollonian hallituksissa on SHOL:n toimijat edustajina ja täten he vievät opiskelijoiden terveisiä alan korkeimpiin päättäviin elimiin. Useita kertoja vuodessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta opiskelijajäseniltä myös usein kysytään opiskelijoiden kantaa käsitellyssä oleviin asioihin. Näiden lisäksi SHOL:n kautta valitaan vuosittain opiskelijajäsen Hammaslääkäriliiton koulutuspoliittiseen valiokuntaan sekä edustaja AKAVA:n opiskelijavaltuuskuntaan. Edunvalvontaan kuuluu myös kannanotot esimerkiksi hammaslääketieteen opiskeluun, opiskelijavalintaan sekä orientointiin liittyviin ajankohtaisiin aiheisiin.

© FreePhotosBank

SHOL kuuluu International Association of Dental Students (IADS) –järjestöön, jonka kautta on mahdollisuus lähteä lyhyeen ulkomaanvaihtoon. Tulevaisuudessa IADS:n mukana myös SHOL voi järjestää erilaisia yleishyödyllisiä projekteja ja ohjelmia.

SHOL pyrkii toimimaan Suomessa eri opiskelupaikkakuntia yhdistävänä tahona. Yhteistä toimintaa järjestetään esimerkiksi hammaslääkäripäivien yhteydessä: tänä vuonna järjestetään sitsit (jotka tätä kirjoittaessa ovat jo oululaisten osalta loppuunmyytyt). Kaikkien hammaslääkäripöytäkirjojen yhteystiedot kokoavan kandidaattitiedon tekeminen on SHOL:n vastuulla.

SHOL:n käytännön asioita hoitaa 7-henkinen hallitus, johon kuuluu puheenjohtajan lisäksi varapuheenjohtaja, sihteeri, talousvastaava, tiedotussihteeri, ulkoasiainsihteeri sekä yksi hallituksen jäsen. Oululaisista denttäreista SHOL:n hallituksessa ovat tällä hetkellä varapuheenjohtaja Tatu Rytönen ja taloudenhoitaja Johanna Kartano DC Rytköselältä sekä tiedotussihteeri Jaakko Anttila DC Rajalta. SHOL:n hallitus valitaan syysliittokokouksessa, joka järjestetään tänä vuonna 12.11. hammaslääkäripäivien yhteydessä. Kaikki opiskelijat ovat tervetulleita kokoukseen ja asettumaan ehdolle.

Yhteisen toiminnan lisäksi SHOL järjestää paikallisten hammaslääketieteen opiskelijoiden ainejärjestöjen kanssa esimerkiksi illanviettoja. Keväällä SHOL järjesti Oulussa tiedotusillan toiminnastaan nykyisen toisen vuosikurssin hammaslääketieteen opiskelijoille ja syyskuun alussa Helsingissä vietettiin denttari-iltaa, jossa oli tarjolla pientä purtavaa myös omien eväiden ollessa sallittuja.

Hallitus kokoontuu 2–4 kertaa vuodessa lähikokoukseen, jonka lisäksi hallitus kommunikoi sähköisten viestimien välityksellä.

Parhaiten yhteyden SHOL:iin saa ottamalla suoraan yhteyttä johonkuhun edellä mainituista oululaisista hallituksen jäsenistä. Lisäksi SHOL:n toimintaan voi tutustua liiton Internet-sivuilla osoitteessa <http://shol.fi/>.

Jaakko Anttila
Ilkka Mehtonen

Mediverkko-turnaus

Syksyä aloiteltiin tänä vuonna urheilullisissa merkeissä Mediverkon jalkapalloturnauksessa, johon hampaan killan vahvuus oli kaksi vahvaa sekajoukkuetta. Haasteena oli pitää hauskaa porukalla ja toimia kompastuskivenä yleisen vuosikurssien matkalla kohti turnausvoittoa. Hauskaahan se todella oli ja kompastuskivinä toimittiin, joten tavoite saavutettiin.

Iloisen höntsäilyn ja aurinkoisesta syyspäivästä nauttimisen kruunasi jatkot Walhallassa, jossa Mediverkon tarjoamien ruokien ja juomien virvoittamina päivän pelejä kertailtiin ja selostettiin. Ensi vuodelle voitaisiin tavoitella hauskanpidon lisäksi vaikkapa maaleja, mutta eihän niitä tänä vuonnakaan tarvittu!

Wilma Raja

Matkalla Triestessä 2010

Tutkimusmatka Triesteen alkoi kaksi vuotta sitten, tähtäimessä ei aluksi ollut mikään tietty matkakohde vaan väitöstutkimus. Ennen artikkeliksi kirjoittamista tutkimusta on hyvä käydä näyttämässä tukija yleisölle ja mikä sen mukavampaa kuin matkustaa koiliseen Italiaan Triesteen posteria esittelemään.

Lähdimme matkaan aamutuimaan syksyisestä Oulusta ja Turun, Riikan ja Rooman kautta Triesteen.

Talvitakki jäi Ouluun ja aikainen syksy odotti meitä paikanpäällä. Lentokenttä on kuitenkin noin 60km päässä pienestä Triesten kaupungista ja odottelimmekin kentällä taksia noin tunnin, kunnes paikalliset lentokentällä aikaansa viettäneet soittivat meille taksin. Pääsimme hotellille ja sieltä tervetuliaisdrinksuille noin tunnin myöhässä. Paikalliseen kulttuuriin kuuluu kuitenkin hieman rennompia ajatus ajasta ja sulauduimme joukkoon oikein kivasti.

Ensimmäinen virallinen konferenssipäivä alkoi hienolla luennolla sidostamisen tutkimuksen terävimmän kärjen vetämänä. Prof. Van Meerbeck ja prof. Pashleyn luennot vetivät kuuntelijat mukaansa kuin parempikin elokuva. Olin isojen poikien leikkikentällä ja oma posteriesitykseni tuntui kutistuvan tärkeydessään hetken lähestyessä. Olin ilmoittautunut Paffenbarger palkinnon hakijaksi, joka on opiskelijoiden posterikilpailu. Jostain iloisesta sattumien summasta olin finaalissa viiden muun tutkija alokkaan kanssa ja esitykseni tulisi arvioimaan referenäänä toimiva tuomaristo.

22 KUSPI

Kaikki sujui hienosti, tuomaristo tuli ja meni, muutama kiinnostunut kävi kyselemässä tutkimuksesta ja sitten kaikki olikin ohi. Luennot käsittelivät aiheita aina valokovettajista väri-analyysihin kruunujen teossa.

Paikalla oli professoreita ympäri maailmaa omine agendoineen ja ideoineen, sekä aiheesta kiinnostuneita klinikoita.

Järjestäjien kunniaksi on todettava, että fasiliteetit olivat fantastiset ja Kaupungin vallannut Regattakuume iski meihin vasta konferenssin päätyttyä.

Kävimme katsellessa kuinka hienostokotitalon hintaiset viimeiseen langanpätkään saakka viritetyt purjeverneet kilpailivat regatan voitosta ja sain vielä hienoisen punoituksen kasvoilleni auringon polttamana.

Mitä jäi käteen konferenssista?

Pitkä matka Triesteen oli vaivan väärsti, mukavia ihmisiä on muuallakin kuin Oulussa, Kesä tuntui vielä ilmassa, Paffenbarger kakkossija ja hinku Brasiliaan, missä seuraavan vuoden Academy of Dental Materials kokous pidetään.

Lopuksi kiitos kuuluu Leolle, joka niin ystävällisesti ja innostavasti on ohjannut tukijan urani ensiaskeleita. Kehotan kaikkia aloittamaan ne syventävät heti kuin vaan voi, sillä koskaan ei tiedä vaikka tutkimus veisi maailman kauneimpiin paikkoihin ja kesän keskelle syksyisestä Oulusta!

Pekka Mehtälä

Kisan kakkoseksi jäänyt AMORI-veneeksi ristimämme venekunta täydessä vauhdissa Adrian meren alloilla. Kisan voitti Slovenialainen vene jonka purjeet ja kyljet oli mainostilaksi ostanut pikku kemian nyrkkipaja Gazprom.

Hammaslääketieteen laitoksen Radio Jerevan

- Meiltä kysytään:

Mikä on työpäivän pituus hammaslääketieteen klinikalla?

- Me vastaamme:

Työpäivä on kahdeksantuntinen. Kahdeksasta aamulla kahdeksaan illalla.

- Meiltä kysytään:

Mitä on sosiaalihammaslääketiede?

- Me vastaamme:

Sosiaalihammaslääketiede on sellaisten jatkuvien ja yhä lisääntyvien vaikeuksien luomista, jotka on hyvin helppo voittaa.

- Meiltä kysytään:

Olenko alkoholisti, kun juon pullon pirtua päivässä?

- Me vastaamme:

Periaatteessa kyllä. Mutta kertoisitteko meillekin, mistä saatte pullon pirtua päivässä.

- Meiltä kysytään:

Voiko kandidaatti tulla toimeen pelkällä opintorahalla koko opiskelujen ajan?

- Me vastaamme:

Emme tiedä. Emme ole kokeilleet.

- Meiltä kysytään:

Mitä merkitsee sana kaaos?

- Me vastaamme:

Tässä numerossa emme käsittele kliiniseen palveluun liittyviä kysymyksiä.

- Meiltä kysytään:

Mitkä ovat kriittiset kaudet hammaslääketieteen koulutusohjelmassa?

- Me vastaamme:

Kevät, kesä, syksy ja talvi.

- Meiltä kysytään:

Mitä mieltä olette hammaslääketieteen laitoksen johdosta?

- Me vastaamme:

Samaa kuin tekin.

• Meiltä kysytään:

Onko totta, että puolet laitosneuvoston jäsenistä on typeryksiä?

• Me vastaamme:

Tehän mielettömiä kysytte! Puolet laitosneuvoston jäsenistä ei ole typeryksiä!

• Meiltä kysytään:

Mitä eroa on hammaslääketieteellä ja sosiaalihammaslääketieteellä?

• Me vastaamme:

Sama kuin paidalla ja pakkopaidalla.

• Meiltä kysytään:

Miten seuraavissa kiltavaaleissa käy?

• Me vastaamme:

Emme tiedä. Joku varasti seuraavien vaalien tulokset kiltahuoneelta.

• Meiltä kysytään:

Meille sanotaan, että toimiva Efficia siintää jo horisontissa. Mikä on horisontti?

• Me vastaamme:

Horisontti on kuvitteellinen taivaan ja maan reuna, joka etäntyy sitä mukaa kun sitä lähestytään.

• Meiltä kysytään:

Mitä pitää tehdä, jos tiikeri hyökkää klinisen opettajan kimppuun?

• Me vastaamme:

Antakaa tiikerin puolustaa itse itseään.

- Meiltä kysytään:

Onko mahdollista ratkaista ongelma, johon ei ole yksiselitteistä ratkaisua?

- Me vastaamme:

Tässä numerossa emme käsittele purennan kuntoutukseen liittyviä kysymyksiä.

- Meiltä kysytään:

Mikä on pysyvää Oulun yliopistossa?

- Me vastaamme:

Tilapäiset talousvaikeudet

- Meiltä kysytään:

Kummalle pääsee nopeammin kariologiseen hoitoon, YTHS:lle vai kunnalliselle hammaslääkärille?

- Me vastaamme:

Nopeiten pääsee kirkon hammaslääkärille, ainakin päätellen virrestä 499: ”Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on”.

Mika Lehtinen
Timo Ruotsalainen

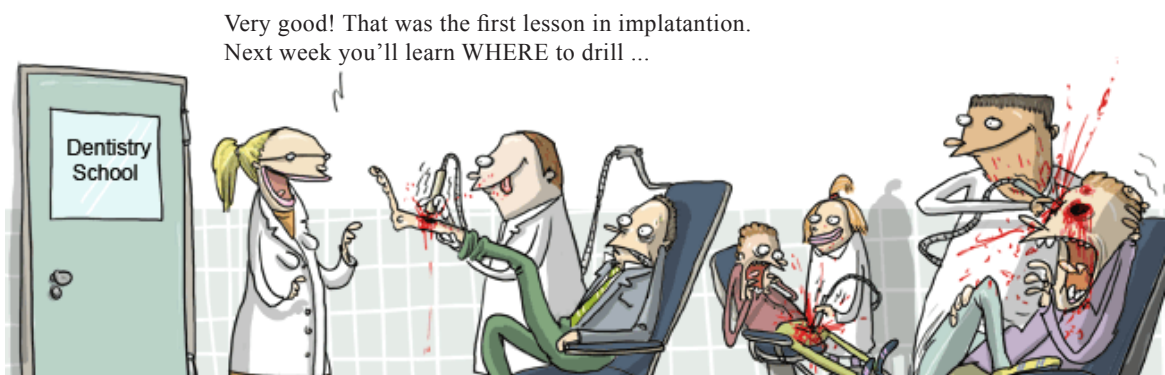
Denttarihumoria

Mitä hammaslääkäri tekee, jos ei saa unta?

-Laskee hampaista.

Kuulivatko korvasi oikein? Mitä se potilas sanoikaan perumisen syyksi? Pääsikö opettajan suusta sammakoita? Oliko itselläsi loistelias selitys, kun et päässytään pakolliseen opetukseen?

Kerro anonymisti hauskoista sattumuksista niin klinikkasalissa, luennolla tai vaikkapa ihan oikeassa potilastyössä OHLK:n nettisivuilla www.ohlk.fi. Parhaan sutjautukset kootaan Kuspiin viihdyttämään kaikkia hampaan opiskelijoita.

Maailma on erilainen
denttarin silmin

A Bridge Too Far (1977)